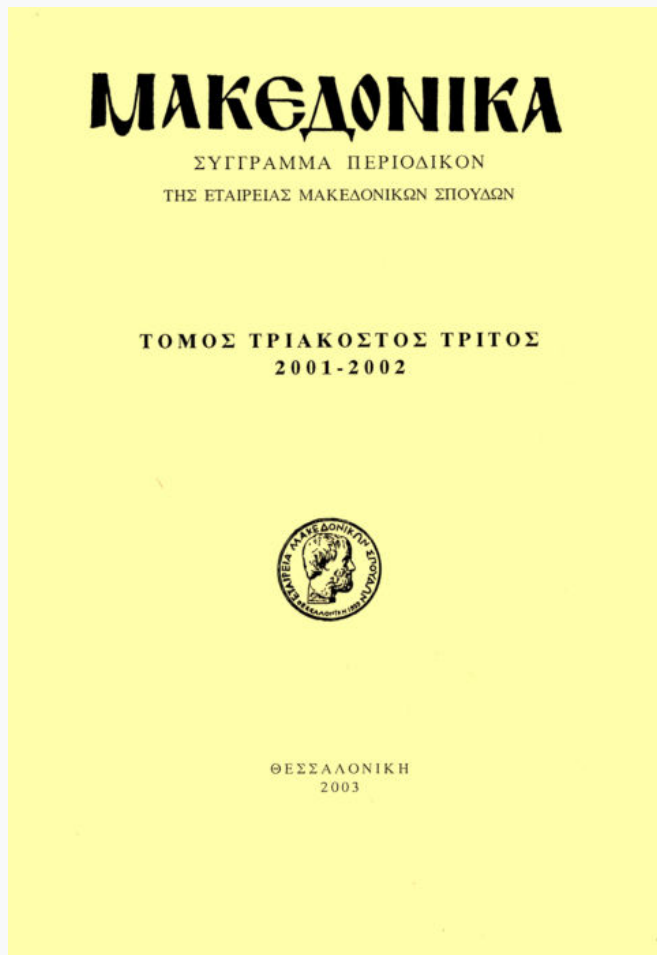

Μακεδονικά

Τόμ. 33, Αρ. 1 (2002)

Παλαίτυπα και ενθυμήσεις από τη Χότσιστα (Hocisht) Κορυτσάς

Ελευθέριος Καρακίτσιος

doi: [10.12681/makedonika.291](https://doi.org/10.12681/makedonika.291)

Copyright © 2014, Ελευθέριος Καρακίτσιος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Καρακίτσιος Ε. (2002). Παλαίτυπα και ενθυμήσεις από τη Χότσιστα (Hocisht) Κορυτσάς. *Μακεδονικά*, 33(1), 331-338. <https://doi.org/10.12681/makedonika.291>

Ῥαναμάν ἀντί ξξ (6) λιρῶν / ὀθωμανικῶν καὶ ἀναγνωρίζω ἀπὸ τοῦδε / τὸν εἰρημένον Χρηστον Γρ. Σιωνίδην ἀπόλυτον/τον κάτοχον ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ ἀναλαμβάνω τὴν ὑπό/χρέωσιν ἵνα ἅμα τῇ ἀποκαταστάσει τῶν πραγμάτων / ἐπισημοποιήσω τὴν ἄνω πόλιν.

Ἐν Βογδάντζη τῇ 21ῃ Ἀπριλίου 1913

Οἱ Μάρτυρες

Χασάν Μουχοϊν (ς)

Αμπτουλραχμάν (ς)

Χασάν Αλλή

Χουσεγίν Τσαβούς υἱός

Ιμπραχίμ

Ἡ πωλήτρια

Αἰσέ Μεμής

Εταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν

ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΒΑΣΣΑΜΙΔΗΣ

ΠΑΛΑΙΤΥΠΑ ΚΑΙ ΕΝΘΥΜΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΧΟΤΣΙΣΤΑ (HOÇISHT) ΚΟΡΥΤΣΑΣ

Τό ἔτος 2001 τόν μῆνα Σεπτέμβριο μέ τὴν ἑναρξη τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἦλθαν οἱ καινούργιοι μαθητές στήν Α΄ Λυκείου στό σχολεῖο πού ὑπηρετῶ¹. Μεταξύ τῶν ἄλλων μαθητῶν καί μία Ἀλβανίδα² ἡ Βασιάνα Κώτσιου Κίτα ἀπὸ τὴν Ντρενόβα κοινῶς Δρύνοβον, ὅπως ὀνομάζετο στὴν ἀρχὴ τουλάχιστον τοῦ 20οῦ αἰῶνος στίς ταφόπλακες τῶν κοιμητηρίων Κορυτσᾶς³. Ἡ Βασιλικὴ μέ τό βαπτιστικὸ της, Ἑλληνικῆ ἔχοντας μόλις ἀφωτισμένην συνείδησιν καθ' ὅτι ἀνήκει στὴν τρίτη γενεὰ βιαιῶν ἐξάλβανισμένων βορειοηπειρωτῶν, μετὰ ἀπὸ συζητήσεις μου παρεχώρησεν ἓν μέρος ἀπὸ τό ἀρχεῖον τοῦ προπάππου της πού καταγόταν ἀπὸ τό Otsist, κοινῶς Χότσιστα, ἓνα χωριὸ στὸ ὄρος Μογανα, ἀπόληξη τοῦ Γράμμου στὸν νομὸ Κορυτσᾶς. Τά πρὸς μελέτην ἀντικείμενα εἶναι:

1. Καινὴ Διαθήκη σταχωμένη μέ χοντρά χάρτινα ξεῶφυλλα σκοληκρόβρωτη. Δέν ὑπάρχουν στοιχεῖα πού νά πιστοποιοῦν τὴν ἔκδοσιν. Μᾶλλον εἶναι τοῦ 19ου αἰῶνος. Οἱ διαστάσεις τῆς Κ.Δ. εἶναι 8,5×13 ἐκ. Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν σελίδα 37 καὶ τελειώνει μέ τὴ σελίδα 310 πού δέν εἶναι ὁμως καί τό τέλος της. Ἐσταχῶθη ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπὸ ἔμπειρον βιβλιοδέτην στίς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰῶνος καί ἐχρησιμοποιήθη ἓνα φύλλον ἀπλοῦ ἐγγράκτου τετραδίου πού ἀπὸ τὴν μίαν ὄψιν εἶναι δειγματολόγιον ἐμπορευμάτων, γραμμένο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν (ἀπλή καθαρεύουσα). Ἡ γραφὴ εἶναι ἡ ἀπλή καλλιγράμματος μέ μελάνη πέννας τῶν ἀρχῶν τοῦ 20οῦ αἰῶνος ὀρθογραφήμενη. Τά τεμάχια αὐτῆς πού ἐνώνουν τό ξεῶφυλλον μέ τό κυρίως σῶμα τῆς Κ.Δ. ἀφήνουν νά ἀναγνωσθοῦν τά κάτωθι στό ἐμπρόσθιο ἐσωτερικὸ τοῦ ἐξωφύλλου: στὸ φ. 1α: *Ἰερὸν / Εβραγγέλιον / Χρηστος Ἡ. Πετρόπουλος/*

Κάτωθι αὐτῶν ζωγραφισμένος ὁ τίμος Σταυρός μέ τό ἴδιο μολύβι γραφίτου μέ τριγωνικὲς ἀπολήξεις ἔχοντας κυκλικὴν τὴν κεφαλὴν στὰ τέσσερα σημεῖα καί τὴν ἄνωθεν μέ τὰ ἀρχικά κεφαλαῖα *INBI* τό σύνθετος ἐπίγραμμα εἰς τὸν Ἐσταυρωμένον. Στὸ φ. 1β μέ πέννα μελάνης τό ἀπόσπασμα τοῦ δειγματος ἐμπορευμάτων ἀναγράφει:

1. Εἶναι τό 8ο Λύκειο Θεσσαλονίκης ὅπου ὑπηρετῶ ἀπὸ τό 1995.

2. Ἐτσι ὀνομάζουν ὄλους τοὺς προερχομένους ἐξ Ἀλβανίας ἀδιακρίτως καταγωγῆς τῶν οἱ ἀπληροφόρητοι Ἕλληνες.

3. Βλ. Ἐλευθ. Καρακίτσιος, *Ὁρθόδοξοι ἱερεῖς καὶ διάκονοι πού ἐπέζησαν τοῦ ἀθέου καθεστώτος (1945-1990) στὴν Ἀλβανία. Αὐθεντικὲς μαρτυριὲς ἀπὸ τὴν Βόρειο Ἠπειρο*, Θεσσαλονίκη 2001, σ. 467.

...άξίαν των Γρ(όσια) 123,40... / Δείγματα ... / έπειδή δέν ήμποροϋμ(εν) / δέν φαίνονται
 αλλά ... / (κα)νένα πανταλόν δύνα... / (άνοι)κτόν και κλειστόν δούξ... / διαλέξαμεν ήμεις
 διό(τι) ... / αλλά ούτε φαίνονται ... / διότι έχεις 35, 40, 45, ... / τί τιμή θέλεις.

...4/8 πήχ(εως)⁴ μάλλινο πρὸς 12 γρ(όσια) 90
 » » » » 14 » 28
 τόνη τρασπετεράν » 5,20 » 5,20
 123,20

Στό τελευταίο λευκό φ., 1α πού σταχώνει τό έξώφυλλο μέ τό κυρίως σώμα τής
 Κ.Δ., έχομεν απόκομμα τοϋ ίδιου φύλλου χαρτιοϋ άπό τό δειγματολόγιον πού περι-
 γράψαμε άνωθεν στό φ. 1α και φ. 1β και άναγράφονται τά κάτωθι: ...νά σοϋ τό στείλω
 σήμε(ρον)... / ... τό στείλω αλλά εις γνώσιν ... / ... είνε άνω τών 1000 γροσιών ... / ... τά τό
 Πάσχα νά μου στεί(λῃς) ... / Άνευ έτέρου διατελώ φιλ... / Θεοδόσιος ... /

30/
 28/
 25/
 15/
 15/
12/
 115
100
 =15

Στό ίδιο φ. 1β ίδιος φιλοτεχνήμενος μέ άπλό γραφίτη ό τίμος Σταυρός και κάτω-
 θεν αϋτοϋ γράφει μέ τόν ίδιο γραφίτη (μολύβι): *Σωτήριος / Δημήτριος / Τραίνης/*. Πα-
 ραπλευρώς αϋτών γράφει *Lenđ*⁵ / *iv* / πού σημαίνει σειρά ή γραμμή (ή τάξη ή διάταξη)
 πού γράφτηκαν έδώ έγινε τό (19)14.

Έντός τής Καινής Διαθήκης έχομεν τίς έξής ένθυμησεις:

Σελίς 67 στήν δεξιά ώα μέ πέννα μελάνης σημειοϋται ή όνοματοθεσία *Βασίλειος*
Γεωργίου Βασιλειάδῃς και στήν κάτω ώα *Dimitraq* είναι στά άλβανικά τό όνομα *Δημη-*
τράκη.

Στή σελίδα 71 ύπάρχει ή άσπρόμαυρη εικόνα Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ και
 όπισθεν στή λευκή σελίδα 72 μέ μπλέ μελάνι πέννας καλλιγραφική ή έξής ένθύμησις:
Έμόν έστι κτήμα⁶, άγορασθέν μέ χρῆμα / και όποιος μοϋ τό κλέψει εις πύρ άσβεστον /
νά πέση ή κάλιο χέρι του νά πέση / Βασίλειος Γ. Βασιλειάδῃς / Basilio georgiu / Ce jar-
diniere de notre onele est bon / etunfante de vottle jandiniere / est un bon enfante παιδιόν.

Η σημείωση στή Γαλλική δηλώνει άσφαλώς και τήν έπιθυμία τοϋ Βασιλειάδη νά
 εκμάθη τή Γαλλική.

Στή σελίδα 115 πού έχει άσπρόμαυρη εικόνα τοϋ Εϋαγγελιστή Λουκά έχει ση-
 μειωμένα: *H B.Σ./1914*.

Στή σελίδα 228 σημειώνει άπό τό έδάφιο (Ίω. ιγ´, 31) και μετά τό διαχωρίζει μέ

4. Είναί ό τεκτονικός πήχης 0,64 εκ. πού προλάβαμε έως τή δεκαετία τοϋ 1950-1960 στόν
 έλληνικό χώρο.

5. Βλ. Κων. Παφίλης, *Λεξικό Άλβανοελληνικής*, εκδοσις Μ. Σιδέρη, Άθήνα, σ. 663.

6. Είναί κοινή ένθύμηση πού συνήθιζαν νά γράφουν οι Έλληνες Όρθόδοξοι τουλάχιστον
 άπό τά βυζαντινά χρόνια. Βλ. Ν. Βένης, *Τά χειρόγραφα τών Μετεώρων, I. Μ. Βαρολάμ*, Άθήνα
 1994 και Ελ. Καρακίτσιος, «Πέντε άνέκδοτα χειρόγραφα τής Ίερῃς Μονῃς Κοιμησίεωσ Θεοτό-
 κου Σταγιαδιών Τρικάλων», *Θεσσαλικό Ήμερολόγιο* 24 (Λάρισα 1993).

μελανί γραφίτη (μολύβι) και δυσανάγνωστη λέξη. Έπίσης ο ίδιος γραφέας έχει ίδια σημείωση στη σελίδα 236 ('Ιω. ιη', 1) τη λέξη *δεύτερο*, στη σελίδα 233 από ('Ιω. ιη', 28) διαχωρίζει με τον ίδιο τρόπο και γράφει τη λέξη *τέταρτον*. Πάλι στη σελίδα 241 ('Ιω. ιθ', 25-37) τη λέξη *ένδέκατον*. Προφανώς διαχωρίζει τα ευαγγέλια της ακολουθίας της Μεγάλης Πέμπτης του Πάσχα.

Στη σελίδα 370 με γραφίτη στο τέλος της Α' προς Κορινθίους μετά το τέλος στο λευκό σημειώθηκαν και οβήσησαν διακρίνουμε μόνον την ημερομηνία (...) 1952/ που σημαίνει ότι αναγνώσκειται ή Κ.Δ. έως αυτή την ημερομηνία.

Στη σελίδα 382, αριστερή όα, γράφει με άπλο γραφίτη (μολύβι) στα άλβανικά που διαβάζεται *Sotir Dhimitri Treni 1920* είναι ο ίδιος ο γραφέας που τον συναντούμε στην ένθυμηση την έλληνική στο πίσω φ. Ιβ που περιγράψαμε παραπάνω.

Στη σελίδα 387 στη δεξιά όα ή ένθυμησης με μελάνι πέννας: *Βασίλειος Γ. Βασιλειάδης Ίουνιος 5*.

Στη σελίδα 418 στη δεξιά όα με άπλο γραφίτη ή ένθυμησης *Σωτήριος Δημητρίου Τραίνης 1914*, όπως και στίς υπόλοιπες ένθυμησης.

2. Βιβλίον Γεωγραφίας διαστάσεων 11,5x16,5 εκ. με εικονογραφημένον έξώφυλλον. Η Άθηνά με δόρυ και στο βάθος όπισθεν μέσα σέ Ήλιο ανατέλλοντα ή Άκρόπολις και τά άλλα μνημεία της Άθήνας. Στο έπάνω άκρο γράφει: *ΕΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ / Ι. Α. ΒΡΕΤΟΥ / ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ / ΜΕΤΑ / 29 ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ / Άδεία του Ύπουργείου της Παιδείας / άρ. 205 και ήμερ. 3 (Μουχαρέμ 1312)*. Στο κάτω μέρος έχει την έτικετα: *Γ. ΣΕΪΤΑΝΙΔΗΣ / ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΣ / Έν Γαλατᾶ δόφ Μαχμουδιέ / άριθ. 7 και 9 / Στο φ. 1α τό όποϊον είναι κολλημένο στο έξώφυλλο διαβάζουμε: ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ / ΕΥΡΩΠΗ / ΜΕΤΑ 29 ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ / ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ / ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ / ΑΡΡΕΝΩΝ ΚΑΙ ΘΗΛΕΩΝ / Άδεία του Ύπουργείου της Παιδείας / ύπ' άριθ. 205 και ύπό ήμερομ. 13 Ίουνίου 1311 (1 Μουχαρέμ 1312) / ΚΑΙ / ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ / ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ / ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ / Γ. Ι. ΣΕΪΤΑΝΙΔΗΣ / ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΣ / Έν Γαλατᾶ δόφ, Μαχμουδιέ άρ. 7 και 9, / 1895.*

Όπισθεν του φ. Ιβ έχει εκ του τυπογραφείου τά έξης: *Πάν αντίτυπον μη φέρον την ύπογραφήν ... / ως εκ τυπολοκίας προερχόμενον / κατά τον νόμον. / ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟ / (Όδφ Κιουτσούκ Κενδέκ άριθ. 29...*

Τό έξώφυλλο έμπροσθεν και όπισθεν είναι κολλημένο με τό υπόλοιπο σόμα του βιβλίου με τεμάχια κόλλας χαρτιού με μικρά τετράγωνα από μπλέ γραμμές. Έπάνω είναι αναγεγραμμένα με μελάνι πέννας και μικρογράμματα καλλιγραφητά τά κάτωθι: *Ένδεικτικόν / Ό Νικόλαος Δημητρίου μαθητής της ε' τάξεως της άστικής σχολ(ής) .. / (ΕΞ)εταθείς δημοσία εις όσα διήκουσε μαθήματα, θρησκευτικά / ... / (Έλ)ληνικά, ιστορικά, Γαλλικά, Μαθηματικά, Τουρκικά, Γεωγραφία / ...*

Τό βιβλίον της Γεωγραφίας είναι κολλημένο με τεμάχιον του ίδιου χάρτου του υπόλοιπου Ένδεικτικού στη σελίδα 118-119 και γράφει: *...κα άπεκρίνατο πάνυ καλώς <9> έπεδείξατο δέ καθ' άπαν τό σχ(ολικόν) / έτος δια(ωγήν) λίαν καλήν / Έν Χοταίτη τη 23 Ίουνίου 1895 / Ό Διδάσκαλος Γεώργιος Σιμώτας*

Τό έξώφυλλον στην τελευταία του όψη έχει τυπωμένα τά κάτωθι: *ΕΡΓΑ Ι. Α. ΒΡΕΤΟΥ / ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ / ΕΚΛΕΚΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ /*

Έτος σχολικόν	Α. Α'	έξάμ.	Είκ. 26,	Γρ(όσια) 1,20 /
»	»	Α. Β'	»	Είκ. 54, » 2 /
»	»	Δεύτερον	»	Είκ. 75, » 3,20 /

»	»	Τρίτον	»	Εἰκ. 88,	»	4,20/
»	»	Τέταρτον	»	Εἰκ. 85,	»	5/

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Ἔτος	Πρῶτον	εἰκον	35	Γρ(όσια)	3/
»	Δεύτερον	»	35	»	4/
»	Τρίτον	»	28	»	4/

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΝΕΩΝ

Μετά εικονογραφιῶν παρ(άδες) 20

Κάτω γράφει γιά τό βιβλίον τῆς Γεωγραφίας ὁ ἐκδότης τήν τιμή του

Τιμάται	γρ(όσια)	4/
Δεδεμένον	»	5/

3. Βεβαίωσις προσφορᾶς πρὸς τόν Ἱερὸν Ναόν Ἁγίου Νικολάου Χοτσίταις τοῦ Δημητρίου Κιόσε ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀριθ. 112/

1910

(ΤΣ) ΣΦΡΑΓΙΣ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΜΟΠΟΛΕΩΣ ΧΟΤΣΙΤΖΗΣ/

Δημήτριος Κιόσε/

Εἰσφορὰν πρὸς ἀνέγερσιν τῆς Ἐκκλησίας/

Ἁγιος Νικόλαος Γρ(όσια) 300

Ἡ σφραγίδα εἶναι στό ἄριστο ἄκρο στρογγυλή καί τά ὑπόλοιπα στό μέσον τοῦ τεμαχίου χαρτιοῦ ἀπό λευκή κόλλα χαρακωμένη μέ μπλέ σταυρωτές μικροῦ διαστήματος γραμμές. Τό ποσόν τῶν 300 γροσίων εἶναι σεβαστόν ποσόν διά τήν ἐποχὴν ἂν τό συγκρίνουμε μέ τό ποσόν ἐκποιήσεως οἰκίας μετά τῆς ἀχυρῶνος εἰς τήν Χοτσίσταν τό ἔτος 1915 στό Πωλητήριον πού ἀκολουθεῖ παρακάτω.

4. Ἐνα πωλητήριον οἰκίας μετά ἀχυρῶνος εἰς τήν Χότσισταν τό ἔτος 1915 τό ὁποῖον ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πωλητήριον/

Διά τοῦ παρόντος πωλητηρίου ἐγγράφου ἡ ὑποφαινομένη / Εἰρήνη Κων. Μπίνω (σύζυγος Ἀδάμ Μ. Τσίλη) ὅτι σήμερον εὐχα/ριστως καί οἰκιοθελῶς ἐπούλησα εἰς τόν Νικόλαον Δημ. Μπίνω / τήν οἰκίαν μου μετά τῆς ἀχυρῶνος κειμένων εἰς θέσιν «Μέσος Μαχαλάς». Διά γρ(όσια) Δύο χιλιάδες τετρακοσίας (ἀριθ. 2.400) τὰς / ὁποίας ἔλαβον παρ' αὐτοῦ σῶσις καί ἀκεραίας / Ἡ ἄνω οἰκία καί ἀχυρῶνα συνορεύει ὡς ἑξῆς: / Πρὸς Ἄνατολάς καί Δυσμᾶς μέ τήν τοῦ Δημητρίου Μπίνω οἰκίαν / πρὸς βορρᾶν καί Νότον μέ τήν τοῦ Δημητρίου Γιάντσου οἰκίαν / Κηρύττω δέ ἀπό σήμερον καί εἰς τό ἑξῆς τόν εἰρημένον Νικόλαον / Δημ. Μπίνω τέλειον καί ἀνενόχλητον ἰδιοκτήτην τῆς ἄνω / οἰκίας καί ἀχυρῶνος παραιτούμενη ἐγὼ τὴν καί οἱ κληρονόμοι / μου παντὸς ἐπ' αὐτοῦ δικαιώματος ἰδιοκτησίας, καί ὑπόσχο/μαι ὁπόταν αὐτὸς βούλητε ἵνα δώσω ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν / τήν σχετικὴν μου καταθέσιν δυνάμει τῆς ὁποίας νὰ μεταβιβάσ/θῶσιν ἐπ' ὀνόματι του καί οἱ ἐπίσημοι τίτλοι τοῦ κτήμα/τος τούτου

Ἐφ' ᾧ συνετάχθη τό παρὸν καί ἐδόθη εἰς χεῖρας του / πρὸς ἀσφάλειαν του

Ἐν Χοτσίταις τῆ 25 Ἰουλίου 1915 /

Οἱ Μάρτυρες
Χρῆστος Τάσκας πάρεδρος

Διά τήν ἀγρόματον Εἰρήνην Κων. Μπίνω
(τό ἀποτύπωμα χειρὸς) ἡ ὁποία βάζω τό
δάκτυλόν της, ὑπογράφω /

Σύμβουλος

ἐγὼ ὁ γράψας Νικόλαος Ι. Δημόπουλος /

(ΤΣ) Ἄν. Χερπίος

καὶ μαρτυρῶ (Τὰ ὡς ἄνω γραμμένα καλύπτουν τὸ ἐπικοληθὲν χαρτόσημον ἐκ 4 δραχμῶν)

Ἡ τεθεῖσα σφραγίδα τοῦ παρέδρου εἶναι κυκλικὴ μεγαλογράμματος καὶ στοῦ μέσον ἔχει τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνοςμον: Σταυρὸς μὲ βασιλικὴν κορῶνα. Γύρωθεν γράφει: ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΟΡΥΤΣΑΣ. Στὸ δεύτερο κύκλον γύρωθεν τῶν ἄνω γράφει: ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ * ΧΟΤΣΙΣΤΗΣ*.

Τὸ χαρτόσημον εἶναι τῆς αὐτονόμου Β. Ἡπείρου τὸ ὅποῖον ἔχει χρῶμα μπλέ καὶ στοῦ μέσον ἀπεικονίζει τὴ νίκην, φτερωτὴν ἀρχαίαν γυναῖκα ποῦ κρατεῖ στοῦ ἀριστερὸν χερὶ δάφνον στεφάνι. Ἐχει φωτεινὸν ὀρίζοντα μὲ εἰκόνες στοῦ βάθος δεξιὰ τὸν Λευκὸν Πύργον Θεσσαλονίκης καὶ ἀριστερὰ μία πόλη κεντρικῶς ἀπὸ τῶν θάλασσαν ποῦ στοῦ ἄκρο προβάλλει ξηρά. Γύρωθεν τοῦ στρογγυλοῦ ὀρίζοντος ἔχει κυκλικὰ τίς λέξεις ΗΠΕΙΡΟΣ, ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ΝΗΣΟΙ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ, ΚΡΗΤΗ. Εἶναι ἡ ἀπελευθερωμένη Ἑλλάς τοῦ 1915. Στὸ ἐπάνω μέρος γράφει ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΝ καὶ ἀπὸ κάτω ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ 4 ΔΡΑΧΜΩΝ 4.

Περίπου στοῦ μέσον μὲ κεφαλαία κόκκινα γράμματα γράφει: Β. ΗΠΕΙΡΟΣ. Εἶναι ἀπὸ τὰ σπάνια διασωθέντα χαρτόσημα τῆς Αὐτονόμου Β. Ἡπείρου τῶν 4 δραχμῶν τοῦ ἔτους 1915.

5. Χειρόγραφος ἐπιστολὴ μὲ φάκελλο διαστάσεων 2,5×11,5 εκ., ποῦ δὲν ἐφθασε στὸν προορισμὸν τῆς. Ὁ φάκελλος ἀπὸ ἔξω γράφει τὴ διεύθυνσιν τοῦ ἀποστολέως καὶ παραλήπτου: Ἐπιστολὴ / Κοσμῆ Κατσάνη / Ἐξ Ἀδραμυτίου / ἔτους 1914 / καὶ Ἰωάννη Ἀσημένιου. Κάτω ἀριστερὰ ἡ διεύθυνσις τοῦ παραλήπτου μὲ πέννα μελανῆς: Κύριο Εὐθύμῳ Γ. Ἀδαμίδῳ / Εἰς Σιδηρόκαστρον / Ἄν. Μακεδονίας. Ἡ ἐπιστολὴ γραμμμένη σὲ ἄσπρη κόλλα μὲ μπλέ τετράγωνες ραβδώσεις ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ἐν Ἀδραμυτίῳ⁷ 13 Φεβρουαρίου /

Ἀγαπητοῦ μου Ἐξαδέλφαι, διμίτρι καὶ νικόλα πρότων εροτοῦμαι / περὶ τὴν καλὴν σας ηγίαν ἂν εροτάται καὶ διὰ ἡμᾶς καλὰ ἡμέθα / Ἐκίνην τὴν ἡμέραν ποῦ ἐφίγεται ἐκοπήσαν τα πόδια μου καὶ δὲν / ἠμποροῦνα νὰ πάγω εἰς τὸ σπιτήν καὶ εἰς τὸ σπιτήν ποῦ πῖγα ἐκείνην / τὴν ἡμέραν δὲν ἐβγίκα ἐξο καθόλου, καὶ νὰ εβγο ποῦ νὰ πάγω / πάγω στήν ταβέρονα μου φένεται μάρθη καὶ σκοτινὴ τὴν αλην τὴν / ἡμέραν ἐπιγα εἰς τὸν Τάμη ἢ ὀρα 9 καὶ πῖρα ἄχυρο τὸ ἀμανέτη ποῦ ἐληζμονίσασαι τὸ κεντρία ἐγὼ νὰ μὲ στενοχορῶσται καὶ ἦνε (σ)ζίγορα / στα ἠδικά μας τα χαίργια. ἦναι 95 μαιτσίχηνα τόρα νὰ μὲ τα γιρβεβατε / του ἁγίου διμητρίου τόται νὰ λθιται καὶ νὰ τὰ πάρεται /

Αὐτὴ ταῖς παράδαις θὰ ταῖς σοδγιάσομεν κάρβουνα εἰς τὴν ρεγάλην (;) / διὰ τὴ τόρα τὸ κάρβουνο δὲν κἀνην παράδες νὰ μὴ γράψης νὰ ταῖς / δόσομεν ταῖς) παράδαις σε κανέναν ἄλον διατὶ μαὶ κακοφαίνετε καὶ δὲν / σε δινο πεντάρια. Ἀσπαζμοῦς ἀπὸ τὸν κόστα ἀπὸ τὸν ἀντόνη ἀπὸ τὸν ἄσμαινον / καὶ ἀπὸ ὄλους τοὺς φίλους. Τὸ αἰμαθαν ὄλη αὐτὴ καὶ εοταιναχορῶθικαν / καὶ ἦπαν τὴ στεναχόρια θα ἔχεται. Αἰμαίσιος ποῦ θα λάβετε τὴν ἐπιστολην. νὰ μας ἀπαντήσασαι. Ἀσπαζμοῦς εἰς τὸν διμήτρη καὶ εἰς τὸν νικόλα / καὶ εἰς ταῖς γινεκαίστου Ἀσπαζμοῦς εἰς τὸν ἠλία κλέτση καὶ ἦς τὴν γυνέκα μου / Ἀσπαζμοῦς καὶ εἰς τὴν γιαν(ι)ά μου καὶ εἰς τὴν θιτσαμου εβγαίνιαν καὶ / εἰς τὴν θία μου μαρία ἀπο τὴν μαμα μου καὶ ἀπο εμαὶ τὴν παναγωτοῦλα / Εγὼ ἢ παναγοτοῦλα σας γράφο καὶ ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας χίρα.

Στὸ πίσω μέρος ἡ ἐπιστολὴ ἀναγράφει Κωζμά καὶ στήν δεξιὰ ὡς Μαρτίου 8. Ἡ

7. Ἀδραμυτίον καὶ Ἀδραμυτίτεον πόλις τῆς Ἰωνίας στή Μ. Ἀσία 10 χλμ. ἀπὸ τίς ἀκτές τοῦ Αἰγαίου. Στὰ 1922 μὲ τὴν ἀνταλλαγὴ πληθυσμῶν εἶχε 10.000 κατοίκους.

Ἐπιστολή είναι γραμμένη ἀπό τή γραφέα Παναγιωτούλα είναι τῶν ἀποστολέων Κοσμά Κατσάνη ἀπό τό Ἄδραμύτιον τό ἔτος 1914 καί τοῦ Ἰωάννη Ἀσημένιου. Εἶναι ξεαδέλφια τοῦ Δημητρίου καί Νικολάου Μπίνου ἀπό τήν Χοτοίσταν Κορυθαῶς, ὅπως διαπιστώνεται ἀπό τό *Πωλητήριο* πού ἀναλύουμε στήν παρούσα ἐργασία. Ἔχουν τό ἐπάγγελμα τοῦ ἀνθρακᾶ (καρβουνιάρη) ὅπως βλέπουμε παρακάτω στήν ἄδεια θήρας τοῦ Νικολάου Δ. Μπίνου. Αὐτοί ἀποστέλλουν τήν ἐπιστολή στόν Εὐθύμιον Γ. Ἀδαμίδην, πού είναι ὁ ἐργοδότης τῶν, στό Σιδηρόκαστρον Ἄν. Μακεδονίας, ὅπου φαίνεται ἐργάζονται ἢ διαμένουν ἐργαζόμενοι στήν περιοχή.

Αἰτία τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐπιστολῆς είναι τό ἀμανέτι⁸ (ὑποθήκη) πού ξέχασαν στό Ἄδραμύτιον ὅπου ἦταν καί ἐφυγαν γιά δουλειά φαίνεται στό Σιδηρόκαστρο. Εἶναι 95 μετζίτια⁹ (λίρες τουρκικές), τοὺς διαμηνύουν ὅτι τώρα είναι σίγουρα στά χέρια τους καί θά τά πάρουν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου (26 Ὀκτωβρίου), θά ἐμπορευτοῦν τά χρήματα σέ κάθουνα τό δίχως ἄλλο νά μὴν στείλουν ὅποιον δῆποτε νά τά πάρη. Κρατήθηκε ἡ ἐπιστολή ἀπό τοὺς παραλήπτες γιά τήν πιστοποίηση τυχόν ἀναίρεσως τῆς κατακρατήσεως τῶν 95 τουρκικῶν λιρῶν ἐκ μέρους τῆς οἰκογενείας τοῦ παραλήπτου.

6. Ὁ Νικόλαος Δημητρίου Μπίνος τό ἔτος 1931 εὐρίσκειται στό χωριό Ταξιάρχης Χαλκιδικῆς ἐργαζόμενος ὡς ἀνθρακεύς (καρβουνιάρης). Ἐκεῖ ζήτησε ἄδεια κυνηγοῦ ἀπό τό δασαρχεῖον Πολυγύρου τήν ὁποία καί ἔλαβε. Σήμερα εὐρίσκειται στό ἀρχεῖον τῆς ἐγγονῆς του Βαλλεντίνης καί είναι ἐντυπη μέ ὅλες τίς γενικῆς διατάξεις θήρας στήν ἑλληνική ἐπικράτεια.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ/
ΔΑΣΑΡΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ /
Αὔξ. ἀριθ. 296 /
ΑΔΕΙΑ ΘΗΡΑΣ /
ΙΣΧΥΟΥΣΑ /

ἀπό σήμερον μέχρι τέλους Φεβρ. 1932 /
Διὰ τὸν κ. Νικόλαον Δ. Μπίνον /
καταθέσαντα δι' αἰτήσεώς του τὸ ὑπ' ἀριθ' /
43 / 15-9-1931 γραμμᾶτιον διπλότυπον τοῦ /
Ταμείου Πολυγύρου /
Πατρὸς Χώτοιστα /
Διαμονῆ Ταξιάρχης /
Ἐπάγγελμα Ἀνθρακεύς /
Ἡλικία 45 /
Ἐν Πολυγύρῳ τῆ 21 Σεπ/βρίου 1931 /
Ὁ Δασάρχης Πολυγύρου

(Τ.Σ.)

Χῶρος ἐπικολλήσεως φωτογραφίας

(Φωτογραφία) (Τ.Σ.)

Ἀποτίμησις στοιχείων:

Ἀπὸ τὰ ἀνά χεῖρας παλαιύτυπα καί τίς μαρτυρίες τῶν ἀδελφῶν Βαλλεντίνης Θωμᾶ

8. Βλ. Ἡλίας Κωνσταντίνου, *Λεξικό τῶν Ξένων λέξεων στήν Ἑλληνική Γλῶσσα*, Ἀθήνα 1992, σ. 18: amanat τουρκικά < ἐνέχυρο, ὑποθήκη, παρακαταθήκη.

9. Ὁ.π., σ. 81.

Καρακίτσιος Ε. Κ.

*Επιφυλάξις ἀπὸ ἀνέμου τῶν Δημοπρασιῶν
ἐπιφυλάξις Καρακίτσιος*

Βεβαίωσις Ἑραρικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱ. ναοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Παράκλησις

Ὡς τὸ παρόντος ἀποδοτικῶν ἐγγράφων δεξιοσὺ ἐννοητικῶν
Ἐγγράμ. Κων. Μονῆν. (Λύβησι Ἁγίου Νικολάου) οὐ σήμερον ἠγα-
ρῖνός ἐστι καὶ ἀποδοτικῶν ἐννοήματα ὡς τὸν Κηρύγματ. Μονῆν.
ἐνν. ἐπιέν μου μέσῳ τῶν ἀχρῶντος κηρύγματ. ἐξ ἑορτῆς κείνης λαγα-
ρῶς = διέ κείνησιν δύο χιλιεῖδας τετρακοσίαις (ἔσορτ. 2400) τα-
ῦτος ἔλαβον παρ' αὐτοῦ σὺν καὶ ἀμείβασιν.

Ὡς ἀνὸ οἰκίαν καὶ ἀχρῶντος σπηραίαν ἐξῆν.
Πρὸς Ἁγιοπύργου καὶ Δουμῶν μέσῳ τῶν Δημοπρασιῶν Κωνῆν. οἰκίαν
ἐπὶ Βιρραῖν καὶ Κότον μέσῳ τῶν Δημοπρασιῶν Φιάντων οἰκίαν.

Κηρύγματ. ἐξ αὐτῶν σήμερον καὶ ὡς ἐξῆν τὸν ἐξορκιστικὸν Κηρύγ-
ματ. Μονῆν. ἐγγράμ. καὶ ἀποδοτικῶν ἐδουακίαισιν τῶν αὐτῶν
οἰκίαν καὶ ἀχρῶντος παραδοτικῶν ἐγγράμ. καὶ οὐ κηρυγτικῶν.
Μου αὐτοῦ ἐξ ἑορτῆς δεκαεὶσιν ἐδουακίαισιν, καὶ ἐπὶ οὐχ
καὶ οὐτοῦν αὐτῶν βύθεται ἵνα ἐξῆν ἐννοήματα τῶν Δημοπρασιῶν ἀρχῆ
τῶν σχετικῶν μου παρὰ βεβαίωσιν. Ἐπιέν τῶν οὐτοῦν καὶ μετεβίβει
δύσιν ἐξ ἑορτῆς τῶν καὶ οὐ ἐννοήματα ἐπὶ τῶν οὐτοῦν
τῶν οὐτοῦν.

Ἐξ' ἑορτῆς δεκαεὶσιν τῶν παρόντων καὶ ἐδοθεὶ ἐν χερσίν τῶν
ἐπὶ ἀσφαλείαν τῶν.

Ἐν Χότισστα τῆς 1915
διέ τιν ἀγγράμ. Κων. Μονῆν.
ἐπὶ οὐτοῦν βεβαίωσιν ἐπὶ τῶν οὐτοῦν, ἐπὶ οὐτοῦν
ἐπὶ ἑορτῆς δεκαεὶσιν ἐπὶ οὐτοῦν. Ἐπιέν τῶν οὐτοῦν
ἐπὶ οὐτοῦν καὶ μετεβίβει.

Πολιτήριον οἰκίας μετὰ ἀχρῶντος (1915).

(Μάκιο = βλαχιστί) Μπίνο από τήν Χοτσιστα, τής Έλβιρα Κώτσιο Κίτα από τήν Δρε- νόβα Κορυτσάς προκύπτουν τά κάτωθι στοιχεία:

Ἡ Βασιλική Κώτσιου Κίτα εἶναι κόρη τῆς Έλβιρας Κώτσιου Κίτα πού διαμένει στή Θεσσαλονίκη στό ἴδιο σπίτι μέ τή θεία τῆς Βαλεντίνα Μπίνο ἡ ὁποία εἶναι καί ἡ κάτοχος τῶν παλαιύτων. Οἱ δύο ἀδελφές εἶναι πτυχιούχες Οἰκονομικῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Τυράννων καί ἡ Έλβιρα ἔχει φανερά Έλληνική συνείδηση γιά αὐτό ἔμαθε τήν Έλληνικήν γραπτῶς καί προφορικῶς. Ὡς μορφωμένα δύνανται νά παρέχουν σαφεῖς ἱστορικές πληροφορίες. Τά παλαιύτα ἦταν ἰδιοκτησία τοῦ Νικολάου Δημητρίου Μπίνου κατοίκου Χοτσιστής, γεννηθεῖς τό ἔτος 1886, ὅπως προκύπτει ἀπό τήν ἄδεια θήρας τοῦ δασαρχείου Πολυγύρου Χαλκιδικῆς. Ὁ Χρῆστος Ἡλία Πετρόπουλος τῆς ἐνθυμήσεως στήν Κ.Δ. εἶναι ὑπαρκτό πρόσωπο. Ἦταν δάσκαλος στήν Χοτσιστα καί μουσικός, ἔπαιζε ἐκτός τῶν ἄλλων ὄργανων πολὺ καλὸ μαντολίνο. Ὁ Σωτήρης Δημητρίου Τραίνης εἶναι φίλος τοῦ Νικολάου Μπίνου ὅπως καί ὁ Βασίλειος Γ. Βασιλειάδης μᾶλλον καί οἱ δύο ἀπὸ τήν Κορυτσά ὅπου ὑπάρχουν ἀπόγονοι ἕως σήμερα.

Ὁ Νικόλαος Δημ. Μπίνος τελείωσε τήν ἀστική σχολή Χοτσιστής ὅπου ἦταν πολὺ καλὸς μαθητῆς. Πάντα διάβαζε μέχρι τά βαθιὰ γεράματά του. Ὁ πατέρας του Δημήτριος λεγόταν Κίόσε καί ἐπειδὴ τό ἐπίθετο αὐτὸ ἔλαβον πολλοὶ μουσουλμάνοι τό ἔλλαξε σέ Μπίνος. Τό 1895 διδάσκαλος στήν Χοτσιστα ἦταν ὁ Γεώργιος Α. Σιμώτας. Ἀπόγονοὶ του ὑπάρχουν μέχρι σήμερα στήν Χοτσιστα ὅπου λειτουργοῦσε ἀστική Σχολή μέχρι τό 1920, ὅπως μοῦ ἀνέφεραν οἱ ἄνωθεν πληροφοριοδότες. Σήμερα ἐπι- ζεῖ ἡ Λευκοθέα Λάμπρου Σκορδάνη 93 ἐτῶν μιλᾷ καί γράφει τά ἑλληνικά ἀπόφοιτος σχολείου Χοτσιστής.

Ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου πού κτιζόταν τό 1910 ὑπάρχει μέχρι σήμερα εὐτυ- χῶς δέν καταστράφηκε ἀπὸ τό καθεστῶς Ένβέρ Χότζα, ὅπως τό μοναστήρι τοῦ Προ- φήτου Ἡλίου καί ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Κυριακῆς στή Χοτσιστα. Σήμερα ὑπάρχουν ἀπόγονοι τοῦ Κοσμᾶ Κατσάνη στή Χοτσιστα καί τοῦ Ἀδάμ Μ. Τσίλη ὁ ὁποῖος εἶναι πρῶτος ἐξάδελφος τῆς μητέρας τῆς Βαλεντινῆς καί ζεῖ στὰ Τύραννα.

Ἀπόγονοι Γιάνσου ὑπάρχουν ἀκόμη σήμερα στή Χοτσιστα. Ἀπόγονοι τοῦ Χρή- στου Τάσκα ἐκ Χοτσιστής ζοῦν σήμερα στήν Αὐλῶνα. Ἀλλαγὴ ἐπιπέδων καί τοπωνυ- μίων ἔγιναν στήν Χοτσιστα μετὰ τό 1920 ὅτε καί ὁ βίαιος ἐξαλβανισμὸς ἕως τό 1990. Σέ ὅλα τά παλαιύτα φαίνεται ἡ αὐτονομία τῆς Βορείου Ἡπειροῦ, ἀπὸ τήν ἑλληνική γλῶσσα, τὴ σύνταξη ἐπίσημων ἐγγράφων, τὴ βεβαίωση τῆς ἐρανικῆς ἐπιτροπῆς ἀνε- γέσεως τοῦ Ἱ. ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Χοτσιστής, τίς σφραγίδες τῶν ἐπίσημων ἐγγρά- φων τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρτοσήμου τῶν 4 δραχμῶν. Παρ' ὅλο πού τό 1914 ἰδρύθηκε τό Ἀλβανικὸ κράτος, ἡ Βόρειος Ἡπειρος κράτησε τήν αὐτονομία της ὡς τό 1920 σύμ- φωνα μέ τὴ συμφωνία τῆς Κέρκυρας καί Φλωρεντίας. Ἀργότερα τήν καταργεῖ ἡ Ἀλβανία μονομερῶς μέ τὴν ὑποστήριξη τῶν μεγάλων Δυνάμεων καί προπάντων ἴτα- λίας, Γαλλίας καί Αὐστροουγγαρίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΚΑΡΑΚΙΤΣΙΟΣ
ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ - ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ